



המחולות הוצעו בכל הצורות והצבעים. באסבי ברקלי יצר צורות גיאומטריות אנושיות מרקדניו, בין אם היו על בימת הצילומים לצידה של ג'ין אליסון, או ב" בריכת-השחייה, עם אסתר ויליאמס. ג'ין קלי שבר כאילו את כותלי האולפן והוציא את הרקדנים אל המרחב הפתוח. מייקל קיד מחק אחר-ולתמיד את המיתוס של רקדנים נשיים, באקרובטיקה השנונה ו" הגברית של שבע כלות לשיבעה אחים, ודונאלד אוקנור הגיש את הסאטירה ה" מחוללת המצחיקה ביותר על הקולנוע ב" שיר אשיר בגשם.

## ההימור המוצלח

**כ**מה זמרות מכירות, היום, המסוגל לוח להתחרות במיטען הריגשי של ג'ודי גארלנד, ללא פעלול-הקלטה ותכסיר סינסיסמט? גארלנד היתה אחד ההימור רים המוצלחים ביותר של מטרון. היא באה אליהם יחד עם עוד זמיר קטן אחד, דיאנה דרבין. שתיהן היו בנות 12, שתיהן כישרוניות להפליא. מטרון ניסתה אותן ב" סרטים קצרים, ולבסוף בחרה בג'ודי. מאגר הכישרונות באולפן היה כה גדול, שלא היה מקום לשתיהן, והבחירה הסתברה כנכונה.

דיאנה חדלה לשיר משהתגברה מעט, ו" אילו ג'ודי, אחרי שעברה טירונות ארוכה עם מיקי רוני, ואחרי שמטרון לא יכלה להשיג את שירלי טמפל שהיתה חתומה באולפני פוקס, לקוסם מארץ עוץ, היתה לאחד הכוכבים הזוהרים ביותר שדיו אי" פעם בסרט המוסיקלי.

המפיק-במאי ג'ק היילי ג'וניור, הנשוי לליזו, בתה של ג'ודי, נותן לה מקום של כבוד בסרט, הוא אינו היחיד. כל סידרת המנחים המובילה במסע מופלא זה דרך מוזיאון האוצרות של מטרון, כוכבים-עליו" גים כמו פרנק סינטרה וג'יימס סטיוארט, אליוט טיילור ובינג קרוסבי, ג'ין קלי,

## היו ימים לרוני

של ג'ודי גארלנד בסידרה ארוכה של סרטים מוסיקליים לכל

פרד אסטיר, וכמובן ליוה מינלי, מדברים עליה בהערצה גלויה.

חוץ מג'ודי גארלנד זכו שני כוכבים נוס" פים להערצה דומה. האחד היה פרד אס" טיר, הרקדן שאפילו רקדנים מעריצים ב" מלוא הלב, ו-בן הזוג החביב עלי ביותר"

כשמתבוננים בכוכבים הללו היום, כש" המתגיים פתחו והפנים נתכסו קמטים, מבקרים בבימות-הצילומים העזובות ות" מוזנחות של מה שהיה פעם בירת הפאר המוסרט, הלב קצת נצטב. בסופו של דבר, כשמיקי רוני מטיל היום ברחוב שבו הת" גורר אנדי הארדי, הוא הרי רואה את השכונה שבה בילה 15 שנים רצופות, שכ" נה שהיתה לגביו ממשית כמעט כבית הוריו, ולקהל היתה ממשית עוד יותר מזה.

לדברי ג'ין קלי, "האיש שכדי לרקוד איתו הייתי מוכן אפילו להחליף את שמי לג'ינג'ר רוג'רס" (השניים רקדו יחד רק בסצינה קצרה אחת). השני היה ג'ין קלי, האיש שהכתיב בכישרונו כרקדן, כוריאוגרף ו" במאי, את החותם החזק ביותר על הסרט המוסיקלי בשנות החמישים, עם סרטים כמו יום אחד בניו-יורק, אמריקאי בפרס ו" שיר אשיר בגשם (אותו כינה פעם פרנסואה טריפו כסרט המוסיקלי המושלם ביותר ב" עולם).

כשמתבוננים בכוכבים הללו היום, כש" המתגיים פתחו והפנים נתכסו קמטים, מבקרים בבימות-הצילומים העזובות ות" מוזנחות של מה שהיה פעם בירת הפאר המוסרט, הלב קצת נצטב. בסופו של דבר, כשמיקי רוני מטיל היום ברחוב שבו הת" גורר אנדי הארדי, הוא הרי רואה את השכונה שבה בילה 15 שנים רצופות, שכ" נה שהיתה לגביו ממשית כמעט כבית הוריו, ולקהל היתה ממשית עוד יותר מזה.

פרד אסטיר מטיל ליד חורבות רכבת האכספרס שבה נסע בלילות שעשועית, ותיפאורת-הקרטון המקופלת נראית כמצי" בה עזובה ליד הקרון המבריק שבסרט ה" מקורי, ופרנק סינטרה, צעיר וחיוני המת" חכם עם ג'ימי דורנטה בזה קרה בברוקלין, לפני 28 שנים, מדגיש עוד יותר את כפתור החליפה הנסגר בקושי, ואת הפיאה הנוכ" רית המסתירה את הקרקפת החשופה.

## אז והיום

**ה**הו בהחלט מסע נוסטאלגי, לאלה שראו פעם את הסרטים, יזכירו כל תמונה, כל פרצוף, כל צעד מחול וכל פיזמון, גשכחות מעולם שניראה מסובך פחות, ואשר ידע לשכוח את עצמו לפע" מים ולהפליג לארץ-האגדות. לצעירים יור" תר, זו יכולה להיות דוגמה לשימוש שונה בקולנוע, לכושר-המצאה פורה שבשיאו הפך את האומנות השביעית לאמצעי העוזר לישש האחרות לעבור את הגבולות שבהם היו סגורות.

זהו בהחלט עולם שונה מזה של ראטסו בקאובוי של חצות ומזה של פיפאי דויל מן הקשר הצרפתי. פחות אמיתי? לא-כ" כך ברור, לגבי הצופים של אז, זו היתה מציאות, המציאות שאתה רצו להזדהות ועימה היו בחלומותיהם.

מובן שאפשר לבוא בטענות, ולשאל: איפה ורה אלן, למה כל-כך מעט מסיד צ'אריס, מדוע רק מחצית המחול הגדול מאמריקאי בפרס, איפה ג'ין גלסון ודן דיילי, ומדוע אין מקדישים יותר תשומת לב לבמאים שעשו את הסרטים? ואיך אפשר לא לשים דגש חזק יותר על תרומתם של מלחינים כמו קול פורטר,

המישפחה, השכונה שבה צולמה פוברקה כולה בחצרות האחוריות של האולפן. היום, כשהוא מנחה את הסרט, הוא מציין בעצב: "הזמן שינה את כולנו."

איירווינג ברלין, ג'ורג' גרשווין, ג'רום קרן, והאם אפשר באמת לצאת ידי-חובה בכתובת סופית אחת למפיק כמו ארתור פריד שעיצב, בסופו של דבר, כמה מגדולי הסרטים המוסיקליים שנעשו אי-פעם: מ" תינוקות בברודוויי ושיגעונות זיגפילד, ועד גרבי משי ופעמונים מצלצלים, דרך כל הסרטים החשובים של ג'ין קלי? אך העובדה העיקרית המזדקרת לעין היא, שתקופת הפריחה של תעשיית האשל" יות התרשה במקביל למשבר הכלכלי ב" עולם ולשואת אירופה — שנות ה-30 עד שנות ה-50. זה היה המיפלט מן המציאות האפורה, גם היום, כשהעולם נתון במשבר כלכלי, חוזר הקולנוע לזוהרו — והנטייה להפיק סרטי-ענק כבריחה לשעתיים גוב" רת והולכת.



## המאהבת

או מילר, שהיתה בשעתו אהובתו של לואיס בי. מאייר, מנהל חברת אמ.ג.י.אמ. מטיילת במעוף בין כלי-נשיפה הצומחים מן הריצפה, כשידיים ללא גופות וללא ראשים מנגנות בהם, אן מילר זכתה ב" הערצה עצומה הן בשל רגליה המושלמות ביותר בקולנוע של אותם ימים, והן בגלל התיפאורות העצומות וחתקציבים האדי" רים שחקדיש לה לואיס בי. מאייר חזקן.